

извади отъ пашата или отъ кехаята¹⁾ едно тескере²⁾ — писмо да поида да собира³⁾ мириата. И онъ ми пиши: „Да приидешь на Враца и да пратишъ человѣкъ да ти пратя тескере“. И азъ не знаяхъ неговая лесть⁴⁾, но востанахъ и поидохъ на Враца. И помина ся някой день. Докле да пратя азъ человѣкъ мой на Видинъ, онъ прати пазванское тескере за мене сась мубаширъ⁵⁾ да мя узeme да поида на Видинъ.

И поидохъ на Видинъ. Два три мѣсца служахъ по церквите. Тако ми пишеши и тескерята пашовая: како трѣбвамъ на христианите на малое време⁶⁾ да имъ сверша слугуваніе и пакъ да си поида на епархиата. И азъ като наченахъ да искамъ позволение, прииде до мене пашовъ человѣкъ и рече ми: „Докле не буде той Калиникъ владика, тебѣ не е возможно нигде да поидешь!“

Ами какво да сторя? Азъ сиромахъ зле са верзахъ. И сѣдяхъ на Видинъ три години. Ама що потеглихъ азъ отъ тога Калиника калугера!

Сѣдяхъ при него като някой послѣдний слуга. Не хочеше да мя гнай никакъ за человѣка, — а остави за архиереа! Беше сась турците, сась Пазванските хайдути ведно, и не смѣяхъ да продумамъ нящо хорати. Не пущаше мя нигде да ся проходя, — токмо у церква и то сась някого священника! Ала да мя и пущаше, боляха ме нозѣте, не можахъ да ходя; въ церква все сась каруца ходяхъ.

И то мансере держа две години и поль. Каковъ ли страхъ потеглихъ и колика ли скорбъ и грижа имахъ. ....

И почена са пакъ третое маисаре на Видинъ. Ала отъ далеко сѣдяха⁷⁾: на Плевень сдеше Пляса-паша сась 15 хилиди арнаути, а на Белковици (Берковица) сѣдеше Гюрджи-паша сась толикова войска; а отъ Влашка земля — Мурузъ-бей сась Ибрахимъ-назари и Аидинъ-паша сась толикова войска. А Пазванджия имаше при себѣ карджалите, що бѣха на три бюлюка⁸⁾: Манахъ Ибрахимъ сась две хиляди карджалии. Онъ порази Пляса-паша и узе му все уредъ⁹⁾, що имаше, и принес все у Видинъ; а Пляса-паша побѣгна, где очи видяша.

¹⁾ Общински чиновникъ, избиранъ отъ народа; обикновенно най-събуденія и образованія въ селото, който се занимава съ селскитѣ работи. ²⁾ Позволително писмо. ³⁾ Сѣбера. ⁴⁾ Хитрина, измама. ⁵⁾ Пратеникъ. ⁶⁾ Трѣбвалъ сѣмъ на христианитѣ за кѫсо време. ⁷⁾ Обсадителитѣ. ⁸⁾ Отдѣления. ⁹⁾ Военни потреби.